

IgG1-4 test en medicatie

De uitslag van een IgG-test kan worden beïnvloed door het gebruik van immuunonderdrukkende medicatie (immunosuppressiva). Middelen zoals prednison en andere corticosteroïden onderdrukken de aanmaak van antistoffen, wat kan leiden tot verlaagde IgG-waarden in de testresultaten.

1. TNF-blokkers (zoals infliximab): Hoewel zij specifiek gericht zijn op het remmen van ontstekingscellen, kunnen zij de algehele immuunactiviteit dempen en daarmee de uitslag van een IgG-test beïnvloeden.

Infliximab (merknamen o.a. Remicade, Remsima, Inflectra) is een biologisch medicijn ontstekingen remt door het eiwit TNF te blokkeren. Het wordt via een infuus toegediend (meestal elke 8 weken na een opstartschema) en ingezet bij chronische aandoeningen zoals de ziekte van Crohn, colitis ulcerosa, reumatische aandoeningen, psoriasis en de ziekte van Bechterew.

Veelgebruikte TNF-alfaremmers:

https://www.farmacotherapieutischkompas.nl/bladeren/groepsteksten/tnf_alfa_blokkers

Adalimumab (Humira®, Amgevita®, Hulio®, Hyrimoz®, Imraldi®) - Subcutane injectie.

Etanercept (Enbrel®, Benepali®, Erelzi®) - Subcutane injectie.

Infliximab (Remicade®, Remsima®, Inflectra®, Flixabi®, Zessly®) - Infuus.

Golimumab (Simponi®) - Subcutane injectie.

Certolizumab pegol (Cimzia®) - Subcutane injectie

2. Immuunmodulatoren (zoals azathioprine): Deze remmen de aanmaak van witte bloedcellen die verantwoordelijk zijn voor de productie van antistoffen, waardoor IgG-spiegels tegen voedingsstoffen lager kunnen uitvallen.

die het afweersysteem onderdrukt door de deling van witte bloedcellen te remmen. Het wordt langdurig ingezet als onderhoudsbehandeling bij auto-immuunziekten (zoals de ziekte van Crohn, colitis ulcerosa, reuma) en na orgaantransplantaties om afstoting te voorkomen. De werking treedt traag in, vaak na 2 tot 6 maanden.

Immunosuppressiva: Azathioprine, Ciclosporine, Mycofenolzuur en Sirolimus.

Immuunmodulerende medicatie (immuomodulatoren) beïnvloedt het afweersysteem door het te stimuleren of te onderdrukken.

Belangrijke groepen zijn:

IMiD's (zoals thalidomide), monoklonale antilichamen (zoals rituximab), cytokinen (zoals interferonbèta), JAK-remmers en corticosteroïden. Deze middelen worden ingezet bij kanker, auto-immuunziekten (MS, Crohn) en orgaantransplantaties om ontstekingen te verminderen of afweercellen te activeren.

De voornaamste soorten immuunmodulerende medicatie zijn:

IMiD's (Immuomodulerende middelen): Thalidomide, Lenalidomide, Pomalidomide. Worden vaak gebruikt bij de behandeling van multipel myeloom (beenmergkanker) om afweercellen te activeren.

Monoklonale antilichamen: Deze richten zich specifiek op bepaalde afweercellen of eiwitten. Voorbeelden zijn Natalizumab (bij MS), Ocrelizumab, Alemtuzumab en PD1/PD-L1 remmers (zoals nivolumab) bij immuuntherapie.

Cytokinen & Interferonen: Interferon- β (1a, 1b) wordt specifiek gebruikt bij multiple sclerose (MS) om ontstekingen in het centrale zenuwstelsel te remmen.

Sfingosine-1-fosfaat (S1P)-receptormodulatoren: Fingolimod, Ozanimod, Ponesimod, Siponimod. Deze zorgen ervoor dat lymfocyten niet uit de lymfeknopen kunnen treden, wat de ontstekingsreactie in de hersenen vermindert.

JAK-remmers (Jakinibs): Ruxolitinib (voor myelofibrose), Tofacitinib/Baricitinib (voor reuma). Ze remmen het JAK-STAT-mechanisme, dat een rol speelt bij ontstekingsprocessen.

Corticosteroiden: Prednison en soortgelijke middelen, die worden ingezet om het immuunsysteem te onderdrukken bij ontstekingsziekten.

Antibiotica

3. Daarnaast kan **een recente antibioticakuur** het resultaat vertekenen. Antibiotica tasten de darmflora aan en beïnvloeden de barrièrefunctie van de darmwand, wat de interactie tussen voedingsstoffen en het immuunsysteem tijdelijk verandert.

Lokale middelen, zoals inhalatoren op basis van steroïden (bij astma) of corticosteroïde crèmes, hebben vanwege hun lage concentratie en lokale werking doorgaans **geen significante invloed op de systemische IgG-waarden in het bloed.**